ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА

№ 37.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 16-го Мая. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 16-go Maja.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8 го Мая.

30-го Апрѣля совершено было, въ Придворномъ Соборѣ Зимняго Дворца, по Высочайше утвержденному церемоніялу, Святое Крещеніе Его Императорскаго Высочества, Государя Великаго Князя Владимира Александровича въ присутствіи: Ихъ Императорскихъ Величествъ и Ихъ Императорскихъ Высочествъ: Государей Великихъ Князей Николая Николаевича, Михаила Николаевича, Государыни Великой Княгини Маріи Николаевны, Герцога Максимиліана Лейхтенбергскаго, Принца Петра Ольденбургскаго и Его Великогерцогскаго Высочества Принца Александра Гессенскаго.

По совершеніи Святаго Крещенія, во время пѣнія: „*Тебе Бога хвалимъ*," произведенъ былъ 301 выстрѣлъ изъ пушекъ при колокольномъ звонѣ. За симъ отправлена была, Преосвященнымъ Митрополитомъ *Антоніемъ*, Божественная Литургія, при которой изволилъ присутствовать и Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ.

Послѣ сего все духовенство приносило въ церкви Ихъ Императорскимъ Величествамъ и Государю Наслѣднику Цесаревичу поздравленіе.

Какъ при Святомъ Крещеніи, такъ и при Литургіи находились: Члены Государственнаго Совѣта, Министры и другія знатныя особы обоего пола, имѣющія пріѣздъ ко Двору, Дипломатическій Корпусъ, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота; купечество первыхъ двухъ гильдій, Россійское и иностранное обоего пола, также приглашено было къ сему торжеству.

Въ сей день при Высочайшемъ Дворѣ былъ обѣденный столъ, для обоего пола особъ первыхъ трехъ классовъ, а вечеромъ городъ иллюминованъ.

—

Государь Императоръ Высочайше повелѣть изволилъ: по случаю кончины Его Императорскаго и Королевскаго Высочества Эрцгерцога Карла, наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ на пятнадцать дней съ обыкновенными раздѣленіями, начавъ оный съ 29-го минувшаго Апрѣля.

—

Архіепископу Литовскому и Виленскому *Іосифу*, Всемилостивѣйше повелѣно быть Членомъ Святѣйшаго Синода.

— Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: вызвать сюда, для присутствованія

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 8-go Maja.

Dnia 30 go Kwietnia odbył się w Nadwornéj Kaplicy Zimowego Pałacu, podług Najwyżéj utwierdzonego ceremoniału, chrzest św. Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Xięcia Włodzimierza Alexandrowicza w obec Ich Cesarskich Mości i Ich Cesarskich Wysokości: Wielkich Xiążąt Nikołaja Nikołajewicza, Michała Nikołajewicza, Wielkiej Xiężny Maryi Nikołajewny, Xięcia Maxymiliana Leuchtenbergskiego, Xięcia Piotra Oldenburgskiego i Jego Wielko-Xiążęcéj Wysokości Xięcia Alexandra Hesskiego.

Po spełnieniu obrzędu chrztu św., podczas hymnu: „*Ciebie Boże chwalim*," dano z dział 301 wystrzałów przy odgłosie dzwonów. Poczém, Najprzewielebniejszy Metropolita *Antoni*, odprawił Mszę świętą, na któréj raczył być obecnym i Następca Cesarzewicz.

Następnie całe Duchowieństwo składało w kościele powinszowania Ich Cesarskim Mościom oraz Następcy Cesarzewiczowi.

Tak w czasie chrztu św., jako też i podczas Nabożeństwa znajdowali się: Członkowie Rady Państwa, Ministrowie i inne znakomite osoby płci obojéj, mające wstęp do Dworu, Ciało Dyplomatyczne, Jenerałowie, Sztab- i Ober-Oficerowie Gwardyi, Armii i Floty; kupcy piérwszych dwóch gildyi Rossyjscy i obcy płci obojéj, byli także zaproszeni na tę uroczystość.

W dniu tym u Najwyższego Dworu był obiad dla obojga płci osób piérwszych trzech klass, a wieczorem miasto było oświecone.

—

Jego Cesarska Mość Najwyżéj rozkazać raczył: z powodu zgonu Jego Cesarskiéj i Królewskiéj Wysokości Arcy-Xięcia Karola, przywdziać u Najwyższego Dworu żałobę na dwa tygodnie, ze zwyczajnemi podziałami, zaczynając od 29-go Kwietnia.

—

Arcybiskupowi Litewskiemu i Wileńskiemu *Józefowi*, Najłaskawiéj rozkazano bydź Członkiem Najświętszego Synodu.

— Jego Cesarska Mość Najwyżéj rozkazać raczył: wezwać tu dla zasiadania w Najświętszym Synodzie, Naj-

въ Святѣйшемъ Синодѣ, Преосвященнаго *Иннокентія*, Архіепископа Харьковскаго, срокомъ на одинъ годъ.

— Высочайшимъ Его Императорскаго Величества Приказомъ, отданнымъ 30-го Апрѣля, С. Петербургскій Оберъ-Полиціймейстеръ, Генералъ-Адъютантъ *Кокошкинъ*, назначенъ Черниговскимъ, Полтавскимъ и Харьковскимъ Генералъ-Губернаторомъ, а Свиты Его Императорскаго Величества Генералъ-Маіоръ *Галаховъ*, Исправляющимъ должность С. Петербургскаго Оберъ-Полиціймейстера.

— Членъ Государственнаго Совѣта, Статсъ-Секретарь, Тайный Совѣтникъ Баронъ *Корфъ*, назначенъ завѣдывать Вторымъ Отдѣленіемъ Собственной Его Императорскаго Величества Канцеляріи, до возвращенія Главноуправляющаго тѣмъ Отдѣленіемъ, Статсъ-Секретаря, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Графа *Блудова*.

—

Высочайшими Грамотами, 5-го сего Апрѣля, Всемилостивѣйше сопричислены Епископы: Калужскій *Николай* — къ ордену Св. Владиміра 2-й степени; Ревельскій *Наванаилъ*, Острожскій *Іероѳей*, Горійскій *Никифоръ* и Мингрельскій *Антоній* — къ ордену Св. Анны 1-й степени.

— Высочайшими Грамотами, 25-го и 31-го Марта, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени: Начальникъ 7-го Округа Корпуса Жандармовъ, Генералъ-Маіоръ *Львовъ* 3-й и Правитель Канцеляріи Коммиссіи о построеніи Исакіевскаго Собора, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Орловъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ по Гражданскому Вѣдомству отъ 14 Апрѣля, Директоръ Канцеляріи Коммиссіи для ревизіи и составленія Законовъ Царства Польскаго, Статскій Совѣтникъ *Пржецлавскій*, Всемилостивѣйше произведенъ, за отличіе по службѣ, въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники.

—

Государь Императоръ, утвердивъ мнѣніе Государственнаго Совѣта 5-го Апрѣля, Высочайше повелѣть соизволилъ: состоящихъ въ службѣ въ Минской Римско-Католической Духовной Консисторіи, Коллежскаго Секретаря *Жеготту* и Канцеляриста *Лукашевича*, за храненіе у себя дерзкихъ и оскорбительныхъ для Верховной Власти стиховъ, оставленныхъ въ сильномъ подозрѣніи и въ самомъ составленіи сихъ стиховъ, выдержать подъ арестомъ: перваго три мѣсяца, а послѣдняго шесть мѣсяцевъ, и отправить потомъ обоихъ въ Оренбургъ, для употребленія тамъ на службу по Гражданскому Вѣдомству, съ порученіемъ особому надзору Мѣстнаго Начальства.

Одесса, 4 Мая.

Въ послѣдней половинѣ Марта прибыло сюда изъ-за границы около 240 судовъ за хлѣбомъ и погрузка возобновилась съ большою дѣятельностію. Къ сожалѣнію, въ настоящее время запасы наши весьма незначительны, а подвозамъ изъ нѣсколько отдаленныхъ мѣстъ препятствуетъ еще дурное состояніе дорогъ.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 4 Мая.

Е. В. Императоръ, кабинетнымъ рескриптомъ даннымъ на имя предсѣдателя придворнаго военнаго совѣта, графа Гардека, увѣдомляетъ его о кончинѣ эрцъ-герцога Карла, повергшей въ печаль не только Императорскую фамилію, но и цѣлую армію, и предписываетъ, чтобы армія шестью недѣлями долѣе двора носила трауръ, чтобы оба полка имени покойнаго эрцъ-герцога навсегда удержали свое наименованіе, и чтобы шпага его хранилась въ арсеналѣ. При семъ Императоръ присовокупляетъ, что воздвигнетъ своему дядѣ памятникъ, который передастъ потомству геройскіе его подвиги.

— Вчера, тѣло покойнаго эрцъ-герцога перенесено изъ его дворца въ дворцовую приходскую церковь. Офицеры полковъ эрцъ-герцога несли тѣло покойника, покрытое бѣлою тафтою, въ открытомъ гробѣ, за которымъ слѣдовали два штабъ-офицера, которые не-

przewielebniejszego *Innocentego*, Arcybiskupa Charkowskiego, z terminem na rok jeden.

— Przez Najwyższy Jego Cesarskiej Mości Rozkaz Dzienny, wydany 30-go Kwietnia, St. Petersburgski Ober-Policmejster, Jenerał-Adjutant *Kokoszkin*, mianowany został Czernihowskim, Połtawskim i Charkowskim Jenerał Gubernatorem, a Orszaku Jego Cesarskiej Mości Jenerał-Major *Gołachow*, Sprawującym obowiązek St. Petersburgskiego Ober-Policmejstra.

— Członek Rady Państwa, Sekretarz Stanu, Radzca Tajny Baron *Korff*, powołany został do zawiadywania Wydziałem II-m Własnéj Jego Cesarskiej Mości Kancellaryi, do czasu powrótu Głównozarządzającego tymże Wydziałem, Sekretarza Stanu, Rzeczywistego Radzcy Tajnego, Hrabiego *Bludowa*.

—

Przez Najwyższe Dyplomata, z d. 5-go Kwietnia, Najłaskawiéj zaliczeni zostali, Biskupi: Kaługski *Mikołaj*, — do Orderu Św. Włodzimierza 2 éj klassy, Rewelski *Natanael*, Ostrogski *Jerofiej*, Goryjski *Nefor* i Mingrelski *Antoni*, — do Orderu Św. Anny 1-éj klassy.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 25-go i 31-go Marca, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Stanisława 1-éj klassy: Naczelnik 7-go Korpusu Żandarmów, Jenerał-Major *Lwow* 3, i Dyrektor Kancellaryi Komissyi do budowania Soboru Św. Izaaka, Rzeczywisty Radzca Stanu *Orłow*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, pod d. 14-m Kwietnia wydany, Dyrektor Kancellaryi Komissyi do rewizyi i ułożenia praw Królestwa Polskiego, Radzca Stanu *Przecławski*, Najłaskawiéj mianowany został, za odznaczenie się w służbie, Rzeczywistym Radzcą Stanu.

—

Jego Cesarska Mość w zatwierdzeniu decyzyi Rady Państwa, w d. 5 Kwietnia r. b. rozkazać raczył: zostających w służbie w Mińskim Konsystorzu Duchownym, Kollegialnego Sekretarza *Żegottę* i Kancelistę *Łukaszewicza*, za posiadanie wierszy burzliwych i obrażających Władzę Zwierzchnią, a nadto podejrzanych, iż sami byli autorami tych wierszy, — ukarać: piérwszego trzy-miesięcznym, a drugiego 6-cio-miesięcznym aresztem, a następnie obu odesłać do miasta Orenburga, z przeznaczeniem użycia ich tam do służby Rządowéj w zarządzie Administracyjnym, i rozciągnięciem nad niemi dozoru policyjnego.

Odessa, 4 kwietnia.

W drugiéj połowie Marca przybyło tu, z zagranicy, 240 statków, po zboże, przez co ładowanie wznowiło się z wielką czynnością. Szkoda, że teraz nasze zapasy są bardzo nieznaczne, a dowozowi z miejsc odleglejszych jest jeszcze zły stan dróg na przeszkodzie.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austrya.

Wiedeń, 4 maja.

Cesarz wydał pismo gabinetowe do Prezesa nadwornéj rady wojennéj, Hr. Hardegg, w którém zawiadamiając go o zgonie Arcyxięcia Karola, który nie tylko rodzinę Cesarską, ale całą armią okrył żałobą, poleca mu: aby armia o sześć tygodni nosiła dłużéj od dworu żałobę; aby oba półki, których zmarły Arcyxiążę był szefem, na zawsze nosiły nazwę „półków Arcyxięcia Karola“, tudzież, aby szpada tegoż, na wieczne czasy, przechowywana była w arsenale. Przytém oświadcza Monarcha, że wzniesie swemu stryjowi pomnik, który poda jego bohaterskie czyny potomności.

— Wczoraj, przeniesiono zwłoki Arcyxięcia z pałacu jego do kościoła parafialnego dworskiego. Ciało, okryte białą kitajką, niesione było w otwartéj trumnie, przez oficerów półków Arcyxięcia. Za trumną postępowali Sztab-Oficerowie, jeden z puszką srébrną, w któréj się

сли, въ серебряныхъ сосудахъ, одинъ сердце, а другой внутренности умершаго. За симъ шествовали эрцъ-герцоги: Альбертъ, Карлъ-Фердинандъ, Фридерикъ и Вильгельмъ (сыновья), а равно эрцъ-герцоги: Францъ-Карлъ, Іоаннъ, Леопольдъ, Людвикъ и Фердинандъ-Викторъ д'Эсте, а за ними дворъ покойнаго эрцъ-герцога, предсѣдатель военнаго совѣта и генералы. Гробъ поставленъ на великолѣпномъ катафалкѣ, украшеномъ эмблемами его званія и его орденами австрійскими и иностранными. Сегодня въ 5 часовъ по-полудни, тѣло покойнаго эрцъ-герцога будетъ погребено въ Императорской гробницѣ при Капуцинской церкви.

— Депутаты Богемскихъ штатовъ, по полученіи извѣстія о кончинѣ эрцъ-герцога Карла, поспѣшили отправиться въ Вѣну, чтобы находиться при погребеніи сего знаменитаго полководца, бывшаго нѣкогда губернаторомъ и генералъ-капитаномъ Богеміи.

Франція.

Парижъ, 4 Мая.

Въ палатѣ депутатовъ происходили вчера далѣйшія пренія по дополнительнымъ и чрезвычайнымъ кредитамъ для разныхъ министерствъ на 1846 и 1847 годы, и остановились на кредитѣ для министерства публичныхъ работъ. При семъ обстоятельствѣ произошло слѣдующее важное приключеніе, составляющее сегодня предметъ общаго вниманія. Издавна уже публичное мнѣніе сѣтовало на безнравственность и подкупы, какъ при выборахъ, такъ равно и по разнымъ вѣтвямъ государственнаго управленія; преимущественно же министерство публичныхъ работъ, со времени начатія постройки желѣзныхъ дорогъ, было цѣлію упрековъ, хотя и донынѣ не имѣющихъ ясныхъ основаній. Между тѣмъ, на дняхъ, по поводу какой-то частной тяжбы, производящейся въ судѣ первой инстанціи, въ нѣкоторыхъ журналахъ обнародовали письма генерала Кюбьера, бывшаго военнаго министра въ кабинетѣ г. Тьера, 1840 года, писанныя въ 1842 году, къ Гг. Пармантье и Комп., ходатайствовавшимъ вмѣстѣ съ генераломъ о полученіи дозволенія правительства добывать каменную соль въ гуэнанскихъ копяхъ, въ коихъ онъ же, генералъ Кюбьеръ объявляетъ своимъ компаньонамъ, что безъ личнаго участія въ этомъ дѣлѣ какого-либо члена кабинета, не льзя надѣяться на хорошій успѣхъ, и что вслѣдствіе того, тогдашнему министру публичныхъ работъ, нынѣшнему Перу и предсѣдателю счетной палаты, г-ну Тесту, предложено было сначала, безденежно, 30 акцій на эти же копи; но какъ это показалось недостаточнымъ, то число акцій увеличено до 45. Въ подробномъ описаніи сихъ писемъ, помѣщены слѣдующія слова: „правительство находится въ рукахъ корыстолюбивыхъ и испорченныхъ людей (*le gouvernement est dans de mains avides et corrompues*).“ Это обвиненіе, столь очевидное и опредѣлительное, направленное бывшимъ министромъ противъ бывшаго также министра, и обнародованное посредствомъ публичныхъ вѣдомостей, произвело во вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ интерпелляцію, со стороны нѣкоторыхъ ея членовъ, къ министрамъ: что народъ долженъ думать объ этомъ обвиненіи, и какъ правительство полагаетъ поступить въ семъ случаѣ? Министръ публичныхъ работъ, Г. Дюмонъ, отвѣчая на это, хотя и недопускалъ вѣроятности факта, однако объявилъ, что дѣло это должно быть объяснено судебнымъ порядкомъ, по строжайшимъ указаніямъ постановленій. Пользуясь этимъ обстоятельствомъ, Г. Кремье возобновилъ прежній свой проектъ о томъ, чтобы ни одинъ членъ обѣихъ палатъ не могъ быть участникомъ въ предпріятіяхъ по постройкѣ желѣзныхъ дорогъ, а также и по другимъ сдѣлкамъ, разрѣшаемымъ правительствомъ.

— Король пожаловалъ командорскіе знаки ордена почетнаго легіона: г-ну Созе, президенту палаты депутатовъ и генералу Тробріяну, одному изъ ветерановъ французской арміи, служившему еще въ 1789 году и вышедшему изъ дѣйствительной службы за четыре года предъ симъ.

— Маркизъ Норменби давалъ третьяго дня обѣдъ, на которомъ находились Г. Гизо и герцогъ Броли.

— Постоянное пароходное сообщеніе между Гавромъ и Нью-Іоркомъ начнется во второй половинѣ Мая; между тѣмъ сообщеніе это будутъ содержать четыре казенные парохода, каждый въ 450 силъ. Пароходы будутъ отходить черезъ каждыя двѣ недѣли; пассажиры будутъ платить за мѣста, со столомъ и виномъ, по 1,000, 500 и 300 фр.

znajdowało serce zmarłego, a drugi z wnętrznościami tegoż. Tuż za nimi szli Arcyxiążęta: Albert. Karol-Ferdynand, Fryderyk i Wilhelm (synowie), tudzież Arcyxiążęta: Franciszek Karol, Jan, Leopold, Ludwik i Ferdynand-Wiktor d'Este, następnie zaś: dwór nieboszczyka, Prezes nadwornéj rady wojennéj i Jenerałowie wszelkich stopni. Trumna złożona została na wspaniałym katafalku, ozdobionym godłami dostojeństwa zmarłego i orderami jego, tak krajowemi jak i zagranicznemi. Dzisiaj o godzinie 5-éj wieczorem, zwłoki Arcyxięcia pochowane będą w grobach Cesarskich przy kościele Kapucyńskim.

— Deputacya stanów Czeskich dowiedziawszy się o zgonie Arcyxięcia Karola, pośpieszyła do Wiednia w celu znajdowania się na pogrzebie dostojnego wodza, który był Gubernatorem i kapitanem Jeneralnym Królestwa Czeskiego.

Francya.

Paryż, 4 maja.

W Izbie Deputowanych toczyły się wczoraj dalsze rozprawy nad dodatkowemi i nadzwyczajnemi kredytami dla rozmaitych ministerstw za rok 1846 i 1847, i doszły do kredytu dla ministerstwa robót publicznych. Przy téj okoliczności zaszedł następujący ważny wypadek, który jest dziś przedmiotem powszechnéj uwagi. Oddawna już opinia publiczna sarkała na niemoralność i przekupstwa, tak przy wyborach, jako też w rozmaitych gałęziach administracyi krajowéj; nadewszystko zaś ministerstwo robót publicznych, od czasu rozpoczęcia budowy kolei żelaznych, było celem podobnych zarzutów, jakkolwiek te dotychczas żadnemi dowodami poparte nie były. Tymczasem, w tych dniach, z powodu pewnego prywatnego processu, toczącego się dopiéro w sądzie pierwszéj instancyi, niektóre dzienniki ogłosiły listy Jenerała Cubieres, byłego Ministra wojny w gabinecie P. Thiersa, z roku 1840, pisane w ciągu roku 1842 do PP. Parmentier i spółki, starających się wespół z Jenerałem o koncessyą od rządu na wydobywanie soli kamiennéj z kopalni Gouhenans, w których tenże oświadcza swoim wspólnikom, iż bez i n t e r e s s o w a n e g o w s p a r c i a w łonie samego ministerstwa nie można mieć nadziei dobrego powodzenia, i że przeto ówczesnemu Ministrowi robót publicznych, teraźniejszemu Parowi i Prezesowi Izby Obrachunkowéj, P. Teste, lub też podwładnym jego urzędnikom, ofiarowano naprzód bezpłatnie 30 akcyi na też same kopalnie, a gdy się to zdawało niedostatecznem, postąpiono do 45. Między szczegółowemi wyrażeniami tych listów, znajduje się następujące: „rząd jest w rękach łakomych i zepsutych (*le gouvernement est dans des mains avides et corrompues*).“ Oskarżenie to tak jawne i wyraźne, przez byłego Ministra przeciw byłemu także Ministrowi wymierzone i ogłoszone przez pisma publiczne, wywołało na wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych interpellacye ze strony kilku jéj członków, zapytujących Ministrów, co kraj o podobném oskarżeniu ma trzymać, i jak rząd w tém postąpić zamyśla? Minister robót publicznych, P. Dumon, odpowiadając na to, jakkolwiek nie chciał przypuścić prawdopodobieństwa faktu, oświadczył jednak, iż rzecz ta musi być objaśnioną sądownie, podług najściślejszych przepisów prawa, a uznani za winnych, surowo ukarani zostaną. Korzystając z téj okoliczności, P. Cremieux ponowił dawny swój wniosek, aby żaden członek obu Izb nie mógł być przedsiębiercą ani wspólnikiem przedsiębierstwa budowy dróg żelaznych, ani też innych koncessyi przed rząd udzielanych.

— Król mianował wielkimi oficerami legii honorowéj: P. Sauzet, Prezesa Izby Deputowanych, i Jenerała Trobriand. Jenerał jest jednym z tych weteranów armii francuzkiéj, których zasługi odnoszą się jeszcze do 1787 roku. Od cztérech lat wyszedł już ze służby czynnéj.

— Margr. Normanby dawał zawczoraj obiad, na którym znajdowali się P. Guizot i Xiążę Broglie.

— Regularny bieg parostatków, między Hawrem a New-Yorkiem rozpocznie się w drugiéj połowie maja. Tymczasowo służbę te pełnić będą cztéry parostatki rządowe, każdy o sile 450 koni. Parostatki odpływać będą co dwa tygodnie, a koszta transportu, łącząc w to stół i wino, wynosić będą według rozmaitości klass, po 1,000, 500 i 300 fr.

— Марониты прислали въ Парижъ делегатомъ отца Азара, происходящаго отъ одной изъ значительнѣйшихъ фамилій ливанскихъ. Этотъ священникъ издалъ историческое сочиненіе, въ которомъ исчисляетъ оказанныя Маронитами услуги французскимъ войскамъ со временъ крестовыхъ походовъ до революціи, утверждая, что они вполнѣ заслуживаютъ покровительство Франціи; при томъ присовокупляетъ, что соотечественники его были всегда неустрашимыми и вѣрными защитниками Іерусалимскаго престола, и проливали кровь свою вмѣстѣ съ французскими крестоносцами на поляхъ брани, а равно, что они доставкою продовольствія, спасли отъ голода войска генерала Бонапарте, когда они стояли лагеремъ подъ Яффою. За симъ о. Азаръ упоминаетъ о преслѣдованіяхъ Маронитовъ Турками и Друзами, приводя, что все пространство земли, между Бейрутомъ, Дамаскомъ и Назаретомъ совершенно опустошено, такъ, что не осталось ни церкви, ни монастыря, ни дома, ни хижины, ни дерева, ни виноградной лозы, словомъ никакого слѣда населенія. Въ однихъ только эпархіяхъ: Дамасской, Бейрутской и Саидской предано пламени и разворенію 755 церквей и 48 монастырей; со времени заключенія, такъ называемаго Турками, мира, опустошено 17 округовъ, и умерщвлены тысячи Маронитовъ. Къ довершенію зла Турки отобрали оружіе у всѣхъ Маронитовъ, а у Друзовъ оставили оное. О. Азаръ заключаетъ свое краснорѣчивое повѣствованіе вопросомъ: не ужели Франція ничего не предприметъ для спасенія ихъ отъ гибели?

5 *Мая.*

Споръ между Гг. Кюбьеромъ и Тестомъ долженъ будетъ поступить по видимому, на рѣшеніе суда палаты перовъ, въ коей они состоятъ членами. Послѣдній представилъ вчера, въ этомъ собраніи, формальное объявленіе, что обвиненіе генерала Кюбьера не только совершенно ложно, но даже лишено всякой вѣроятности.

— Тайная депеша герцога Глюксберга доставила извѣстіе французскому двору, что Королева Изабелла беременна. Эта новость, принятая съ живѣйшею радостію, сообщена была Г. Гизо, который воскликнулъ: „Вотъ обстоятельство, которое освободитъ насъ отъ дальнѣйшихъ затрудненій!“

— Герцогъ Сиракузскій, братъ неаполитанскаго Короля, прибылъ въ Парижъ. Главная цѣль его путешествія, состоитъ, какъ говорятъ, въ порученіи отъ его семейства къ Королевѣ Христинѣ.

— Въ *Journal des Débats* напечатана слѣдующая статья: „Вообще извѣстны большія услуги, оказываемыя постоянно въ продолженіи 20-ти лѣтъ торговымъ домомъ Эйнара, по дѣламъ Греціи. Сегодня разнесся слухъ, что сей другъ Грековъ, представилъ новыя доказательства своего усердія. Узнавъ о распоряженіи британскаго правительства, отправившаго три линѣйные корабля для истребованія отъ Греціи уплаты причитающихся отъ займа процентовъ, и будучи увѣренъ, что греческое правительство не въ состояніи теперь уплатить сіи проценты, Г. Эйнаръ отнесся къ греческому министерству съ предложеніемъ, что если Англія непремѣнно будетъ требовать удовлетворенія, то онъ готовъ выплатить проценты изъ своего капитала.

— Въ домѣ греческаго посольства дѣлаютъ приготовленія къ помѣщенію новаго посланника, котораго Греческій Король намѣренъ назначить къ французскому двору.

— Во *французскомъ курьерѣ* сообщаютъ, что греческій Король совершенно ввѣрилъ себя Франціи, и что въ Аѳинахъ рѣшено оставить безъ удовлетворенія требованіе Порты. Преобразованіе греческаго кабинета считаютъ здѣсь усиленіемъ династической партіи въ Греціи.

— Изъ Константинополя сообщаютъ, что послѣдняя депеша англійскаго правительства предписываетъ англійскому посланнику въ Аѳинахъ, чтобы онъ объявилъ греческому кабинету, что англійское правительство не одобряетъ поведенія Греціи относительно Турціи. Въ *Journal des Débats* утверждаютъ, что всѣ державы, исключая Франціи, присоединились къ мнѣнію Англіи относительно греческаго вопроса.

— Въ *Courrier Français* сообщаютъ изъ Константинополя, что Диванъ потребовалъ отъ Тунисскаго Бея уплаты 2 милліоновъ піастровъ, которые еще отецъ его долженъ былъ Портѣ. Говорятъ, будто Англія будетъ поддерживать сіе требованіе Порты, по примѣру требованія по дѣлу съ Грецією, не смотря на

— Maronici wysłali do Paryża w delegacyi ojca Azara, pochodzącego z jednéj z najznakomitszych rodzin Libanu. Kapłan ten ogłosił pismo historyczne, w którém wystawia świadczone przez Maronitów przysługi wojskom francuzkim, od wojen krzyżowych aż do rewolucyi, za które powinni byli zasłużyć sobie na opiekę Francyi, następnie dodaje, że ziomkowie jego byli najnieustraszeńszymi i najwierniejszymi obrońcami tronu Jerozolimskiego, i że krew swoję przelewali łącznie z krzyżownikami francuzkimi na polach bitwy, tudzież, że wojska Jenerała Bonapartego pod murami Jaffy obozujące, dostarczaniem żywności od głodu i zniszczenia zachowali. Daléj przywodzi ojciec Azar prześladowania jakie Maronici ciągle od Turków i Druzów ponoszą, cała bowiem przestrzeń między Bejrutem, Damaszkiem i Nazaretem leżąca, zupełnie jest spustoszona; niema na niéj ani jednego kościoła, ani klasztoru, ani domu, ani chaty, ani drzewa owocowego, ani winnéj latorośli, słowem żadnego śladu mieszkania ludzi. W samych tylko dyecezyach: Damasceńskiéj, Bejrutskiéj i Saidskiéj spalono i zburzono 755 kościołów i 48 klasztorów, od czasu zawarcia pokoju, (jak to nazywają Turcy), i zniszczono 17 powiatów i wymordowano tysiące Maronitów. Na domiar złego Turcy rozbroili wszystkich jego ziomków a Druzom pozostawili oręż. Kończy wreście ten wymowny opis zapytaniem, czy Francya nic nie uczyni dla uratowania ich od ostatniéj zguby?

Dnia 5 *maja*

Spór między PP Cubieres i Teste, zdaje się, iż będzie musiał być rozstrzygniony przez sąd Izby Parów, któréj są obadwaj członkami. Ostatni złożył wczoraj w tém zgromadzeniu formalne oświadczenie, iż oskarżenie Jenerała Cubieres nie tylko jest całkiem fałszywe, lecz nawet pozbawione wszelkich zasad prawdopodobieństwa.

— Depesza tajemnicza od Xięcia Glücksberg, mówi *la Patrie*, doniosła Tuileryom, że Królowa Izabella jest w błogosławionym stanie. Ta nowina, przyjęta z najżywszą radością, udzieloną została P. Guizot, który zawołał: „Otóż okoliczność, która nas uwolni od dalszego kłopotu.“

— Xiążę Syrakuzy, brat Króla Neapolitańskiego, przybył do Paryża. Głównym celem jego podróży jest, jak mówią, missya od jego familii do Królowéj Krystyny.

— Dzisiejszy *Journal des Débats* umieścił na czele następujący artykuł: Znane są znakomite przysługi, jakie dom handlowy Eynard, ciągle od lat dwudziestu wyświadczał sprawie Greckiéj. Rozchodzi się dzisiaj pogłoska, że tenże przyjaciel Greków dał znowu dowód swojego dla téj sprawy współczucia. Uwiadomiony o demonstracyi rządu angielskiego, który wysłał trzy okręty liniowe, w celu domagania się zaległych procentów, tudzież, przekonanym będąc, że rząd grecki nie jest w możności wypłacić ich w obecnéj chwili, P. Eynard zawiadomił gabinet grecki, że jeżeli Anglia koniecznie przy swych żądaniach obstawać będzie, gotów jest zastąpić ze swojej kassy pomienione procenta.

— W pałacu poselstwa greckiego czynią przygotowania na przyjęcie nowego Posła, którego Król Otton do dworu francuzkiego wysyła.

— *Courrier Français* donosi, że Król Grecki oddał się zupełnie pod opiekę Francyi, i że w Atenach postanowiono nie uczynić zadosyć tureckiemu ultimatum. Reorganizacya greckiego gabinetu uważana tu jest jako wzmocnienie dynastycznego stronnictwa w Grecyi.

— Z Konstantynopola donoszą, że ostatnia depesza rządu angielskiego poleca Posłowi angielskiemu w Atenach, aby oświadczył gabinetowi greckiemu, że rząd angielski bynajmniéj nie pochwala postępowania Grecyi względem Porty. *Journal des Débats* zapewnia, że wszystkie mocarstwa, prócz jednéj Francyi, przychyliły się na stronę Anglii w kwestyi greckiéj.

— *Courrier Français* donosi z Konstantynopola, że Dywan zażądał od Beja Tunetańskiego summy 2 milionów piastrów, którą jeszcze ojciec jego pozostał był dłużnym Porcie za dawną kontrybucyę wojenną. Anglia ma wspierać Portę w tém żądaniu, podobnie jak w sprawie greckiéj, lubo ten dawny dług umorzony został przez Portę wtenczas jeszcze gdy Bej obejmował rządy w Tunisie.

то, что этотъ старый долгъ погашенъ былъ Портою еще при вступленіи Бея въ управленіе Тунисомъ.

6 *Мая.*

Въ сегодняшнемъ засѣданіи палаты перовъ, в. хранитель печати, взошелъ на каѳедру, среди глубочайшаго молчанія, и именемъ кабинета представилъ подписанное вчера Королевское постановленіе, на основаніи котораго, палата должна преобразоваться въ судъ перовъ, по дѣлу генерала Кюбьера, пера, обвиненнаго въ уголовномъ преступленіи, по силѣ ст. 179 и 405 угол. улож. Г. Делангль, королевскій прокуроръ при королевскомъ судѣ, внесъ обвинительный актъ. В. хранитель печати вручилъ королевское постановленіе канцлеру, который передалъ оное, для прочтенія, секретарю палаты перовъ, гр. Дарю; послѣ чего канцлеръ объявилъ, печальнымъ голосомъ, что палата свидѣтельствуетъ, что Г. министръ представилъ королевское постановленіе. Послѣ министра, произнесъ рѣчь Г. Кюбьеръ, въ коей изъяснилъ, что онъ имѣетъ полное довѣріе къ суду перовъ.

— Въ палатѣ депутатовъ, министръ иностранныхъ дѣлъ, за отсутствіемъ больнаго министра внутреннихъ дѣлъ, представилъ проектъ закона, коимъ г. Парижу предоставлено сдѣлать заемъ въ 25 м. фр., по 4½ процента. Проектъ этотъ переданъ въ коммисію.

— 1 го Мая былъ большой дипломатическій обѣдъ у Г. Гизо. Приглашенные члены дипломатическаго корпуса въ числѣ 48 ч., были всѣ въ парадныхъ мундирахъ, и имѣли 570 орденскихъ украшеній. Тогоже числа, Александръ Дюма представлялся Королю въ качествѣ баталіоннаго командира національной гвардіи въ Сенъ-Жерменъ-анъ-Лей, и кромѣ ордена почетнаго легіона, имѣлъ 12 иностранныхъ знаковъ отличія.

— Вечеромъ, 1-го Мая, приняты были строжайшія предосторожности; караулы были удвоены, а около дворца ходили сильные патрули. Оказалось, что всѣ эти предосторожности были вовсе не нужны.

— Недавно было сообщено, что Кабилія покорилась; несмотря на то однако, въ алжирскихъ газетахъ сообщаютъ, что вскорѣ послѣдуетъ экспедиція въ Кабилію; ибо въ журналѣ *Akhbar* пишутъ слѣдующее отъ 29 Апрѣля: „Экспедиція въ Кабилію, подъ начальствомъ маршала Бюжо, отправляется въ походъ 7 числа будущаго мѣсяца. Пунктомъ сосредоточенія войскъ назначенъ *Gué de Constantine*, гдѣ соединится 11 баталіоновъ пѣхоты, нѣсколько эскадроновъ конницы, два парка горной артиллеріи и нѣсколько жандармскихъ отрядовъ.“

— Третьяго дня, Г. Гизо объявилъ въ палатѣ депутатовъ, что послѣдняя экспедиція маршала Бюжо не та, о которой въ палатѣ происходили пренія и на которую палата не хотѣла согласиться; но маршалъ Бюжо, подъ личною отвѣтственностію, распорядился своими силами такимъ образомъ, какъ считалъ сіе совмѣстнымъ съ безопасностію страны. Маршалъ Бюжо всегда отличался энергіею и предусмотрительностію; посему, предпринятая имъ нынѣ экспедиція принесетъ несомнѣнную пользу.

8 *Мая.*

Здѣсь носятся слухи о значительныхъ перемѣнахъ въ кабинетѣ; говорятъ, что пять министровъ выйдутъ изъ кабинета, а именно: Гг. Сальванди, ген. Молинъ де Сентъ-Іонъ, Кюнень-Гриденъ, Лакавъ-Лаплань и адмиралъ Мако, и что на ихъ мѣста поступятъ гр. Дарю, Г. Карлъ Дюпенъ, Дюфоръ, Маре де Боръ и Пасси.

— Вчера, въ палатѣ перовъ начался судъ по дѣлу генерала Кюбьера.

— Говорятъ, что къ берегамъ Италіи отправлено будетъ нѣсколько линѣйныхъ кораблей и что принцъ Жуэнвильскій двинется туда съ своею эскадрою.

— Королева Христина отправилась въ Неаполь.

— Тѣло генерала Бертрана перевезено сюда въ Понедѣльникъ, по желѣзной дорогѣ, изъ Орлеана, и помѣщено въ церкви Инвалидовъ. Вчера происходило тамъ погребеніе двухъ гофъ-маршаловъ Наполеона, генераловъ: Бертрана и Дюрока. Гробы ихъ поставлены подлѣ гроба Императора.

— Въ Сентябрѣ мѣсяцѣ будетъ окончено вооруженіе всѣхъ парижскихъ фортовъ. Изъ Меца привезены лафеты въ Сенъ-Дени.

Dnia 6 maja

Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Parów, odbytém pod przewodnictwem Kanclerza, Wielki Pieczętarz, śród najgłębszéj ciszy, wszedł na mównicę, i w imieniu gabinetu złożył postanowienie Królewskie, podpisane wczoraj, mocą którego Izba zamieniona została w sąd Parów, w sprawie Jenerała Cubiéres, Para, obwinionego o czyny przewidziane prawem karném, a mianowicie art. 179 i 105. P. Delangle, prokurator Królewski przy sądzie Królewskim, wniesie akt zaskarżenia. Wielki Pieczętarz oddał królewskie postanowienie Kanclerzowi, a ten wręczył je do odczytania sekretarzowi Izby Parów, Hr. Daru; poczém oświadczył Kanclerz głosem wzruszonym, że Izba zaświadcza, jako P. Minister złożył postanowienie Królewskie. Po Ministrze, zabrał głos z mównicy Jenerał Cubiéres, w którym oświadczył: że pokłada najzupełniejszą ufność w sądzie Parów.

— W Izbie Deputowanych, Minister spraw zagranicznych, zastępując chorego Ministra spraw wewnętrznych, złożył projekt do prawa, mocą którego miasto Paryż ma być upoważnione do zaciągnienia pożyczki 25 milionów fr., z procentem po 4½ od sta. Projekt ten odesłano do kommissyi.

— Dnia 1 maja był wielki dyplomatyczny obiad u P. Guizot. Zaproszeni dyplomaci w liczbie 84, byli wszyscy w galowych mundurach i mieli na piersiach razem 570 dekoracyi orderowych. Tegoż dnia Alexander Dumas ukazał się przed Królem, jako dowódzca batalionu gwardyi narodowéj z St. Germain en Laye, mając na piersiach, oprócz orderu Legii Honorowéj, szereg 12 zagranicznych krzyżów orderowych.

— *Tegoż dnia wieczorem, przedsięwzięte były w Paryżu największe ostróżności; wszystkie placówki zostały podwojone, a około zamku przechodziły liczne patrole; jednakże okazało się, że te wszystkie obawy nie miały żadnego powodu.*

— Doniesiono niedawno o poddaniu się Kabylii, mimo to dzienniki Algierskie donoszą znowu, że wyprawa do Kabylii wkrótce nastąpi; czytamy bowiem w dzienniku *Akhbar* pod d. 29 kwietnia co następuje: „Wyprawa do Kabylii pod dowództwem Marszałka Bugeaud uda się w pochodd. 7 przyszłego miesiąca. Punktem połączenia się wojsk jest *Gué de Constantine*, gdzie skoncentruje się 11 batalionów piechoty, kilka szwadronów jazdy, dwie sekcye dział górnych i kilka oddziałów żandarmeryi.“

— P. Guizot, oświadczył wczoraj w Izbie Deputowanych, że wyprawa ta Marszałka Bugeaud, nie jest wcale ową wyprawą, o któréj rzecz toczyła się w Izbie i na którą Izba zezwolić nie chciała, gdyż Jenerał-Gubernator Algieryi, na osobistą odpowiedzialność swoję, użył w ten sposób swoich sił wojennych, o ile rzecz tę uważał za zgodną z bezpieczeństwem państwa. Marszałek odznaczał się ciągle sprężystością i rozwagą, zatém wyprawa, którą przedsiębierze, będzie wykonana w czasie właściwym i przyniesie pożądane owoce.

Dnia 8 maja.

Krążą pogłoski o znacznych zmianach w gabinecie, mówią bowiem, że pięciu Ministrów ma z niego wystąpić, to jest: PP. Salwandy, Jenerał Molines de St. Yon, Cunin-Gridaine, Laceve-Laplagne i Admirał Mackau, a natomiast wejdą: Hr. Daru, P. Karol Dupin, Dufaure, Muret do Bort i Passy.

— Izba Parów zamieniła się w dniu wczorajszym w sąd Parów, w sprawie Jenerała Cubiéres.

— Słychać, że ku brzegom Włoskim ma być wysłanych kilka okrętów liniowych, i że Xiążę Joinville uda się tamże ze swoją flotą.

— Królowa Krystyna wyjechała wczoraj do Neapolu.

— Zwłoki Jenerała Bertrand przywiezione zostały w Poniedziałek, drogą żelazną z Orleanu, i umieszczone w kaplicy kościoła Inwalidów; wczoraj zaś, jako w rocznicę śmierci Cesarza Napoleona, odbywał się tamże uroczysty pogrzeb dwóch wielkich Marszałków pałacowych, Jenerałów: Bertrand'a i Duroc. Trumny, zawierające ich zwłoki, umieszczone zostały tuż przy grobie Cesarza.

— W miesiącu Wrześniu ma być dokończone uzbrojenie wszystkich zamków Paryzkich; niedawno także przesłano lawety z Metz do zamku St. Denis.

— Гр. Сальванди открылъ вчера въ государственномъ архивѣ новое географическое училище.

9 Мая.

Король и Королевскій дворъ наложили трауръ на двѣнадцать дней, по случаю кончины эрцгерцога Карла.

— Во вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, Г. Биллo порицалъ политику министровъ по испанскимъ и греческимъ дѣламъ, а Г. Гизо, съ обычнымъ искусствомъ оправдывался и опровергалъ обвиненія. При томъ нѣтъ сомнѣнія, что послѣ многихъ нападеній оппозиціи, въ кабинетѣ произойдетъ хотя частное преобразованіе. Вѣроятно, министры: военный, морской и финансовъ выйдутъ изъ кабинета, но имена ихъ преемниковъ еще неизвѣстны. На преобразованіе кабинета болѣе другихъ имѣлъ вліянія Г. Эмиль Жирарденъ, котораго журналъ *Presse* ведетъ съ кабинетомъ упорную войну.

— Слѣдственная коммисія палаты перовъ слушала вчера, въ теченіи двухъ часовъ, генерала Кюбьера. Въ *Siècle* дѣлаютъ замѣчаніе, что этому генералу предлагали военное министерство, и если бы обвинительныя письма были обнародованы двумя недѣлями послѣ, министры вынуждены были бы предать суду перовъ своего товарища.

— На поданное палатѣ депутатовъ прошеніе, о запрещеніи поединковъ, палата не отвѣчала, и приступила къ разсмотрѣнію очередныхъ дѣлъ.

— Изъ Отаити получено извѣстіе отъ послѣднихъ чиселъ Января, что Королева Помаре возвратилась на островъ Папеити.

Англія.

Лондонъ, 4 Мая.

Никогда еще Англія не находилась въ такомъ затруднительномъ положеніи, какъ теперь, по многимъ отношеніямъ. Съ одной стороны претерпѣваетъ это государство недостатокъ въ жизненныхъ припасахъ, съ другой вынуждено оно предпринимать работы въ большомъ размѣрѣ. Работы на желѣзныхъ дорогахъ занимаютъ столько рукъ, что подрядчики должны имѣть до 5 мил. ф. ст. въ мѣсяцъ, и отъ того происходитъ, что и публичные фонды, и вѣрнѣйшія облигаціи, понизились въ курсѣ. Однако за привозимое для Ирландіи продовольствіе надобно платить золотомъ, которое идетъ въ Америку; а какъ тамъ, по причинѣ значительнаго отпуска, хлѣбъ вздорожалъ, то и англійскія издѣлія отправляютъ туда въ незначительномъ количествѣ. Если присовокупимъ къ тому, что прошлогодній сборъ хлопчатой бумаги очень не великъ, что его едва достанетъ только для однихъ англійскихъ фабрикъ, и что бумага вздорожала 40 процентами, то изъ этого можно вывести естественное заключеніе, что это стѣсненное положеніе ощущено будетъ повсюду. Обстоятельства эти произвели вліяніе на биржѣ; но можно надѣяться, что англійскій банкъ будетъ въ состояніи противустать этой бурѣ.

— На прошедшемъ засѣданіи нижняго парламента, происходили дальнѣйшія пренія по настоящему критическому состоянію финансовъ, ибо недостатокъ наличныхъ денегъ, дѣлается все болѣе и болѣе чувствителенъ. При концѣ засѣданіи утвержденъ былъ министерскій проектъ относительно отпуска 620,000 ф. ст., для трехъ ирландскихъ обществъ желѣзныхъ дорогъ, не смотря на возраженія, дѣланныя противъ него сэръ Робертомъ Пилемъ.

— Лордъ Пальмерстонъ произнесъ вчера замѣчательную рѣчь въ умѣренномъ духѣ, о дѣлахъ Греціи, и можно надѣяться, что край этотъ ескорѣ успокоится отъ постигшей его бури.

— Въ *Daily News* сообщаютъ слѣдующее письмо изъ Рима, отъ 10-го Апрѣля: „Вопросъ о дипломатическихъ сношеніяхъ между Римомъ и Англіею будетъ вскорѣ разрѣшенъ. Британскій министръ въ Неаполѣ, Г. Темпль, прибылъ сюда; и если бы онъ имѣлъ въ виду только свое удовольствіе, то не отложилъ бы своего посѣщенія до конца Пасхи, когда въ Неаполѣ открываются празднества. Почтенный Г. Темпль и нашъ бывшій посланникъ въ Вѣнѣ, сэръ Р. Гордонъ, не остаются въ бездѣйствіи. Хотя это дѣло собственно касалось нашего повѣреннаго въ дѣлахъ во Флоренціи, но продолжительная болѣзнь Г. Гамильтона потребовала участія другой особы. Приготовить путь для англійскаго посольства въ Римѣ есть дѣло чрезвычайной важности.“

— Hr. Salvandy otworzył wczoraj w archiwach Królestwa nową szkołę kart geograficznych.

Dnia 9 maja.

Król, z całym dworem swoim, włożył dwutygodniową żałobę, po zgonie Arcyxięcia Karola.

— Na wczorajszém posiedzeniu Izby Deputowanych, P. Billaut naganiał politykę Ministrów w sprawach Hiszpańskich i Greckich którą P. Guizot, ze zwykłym talentem, usprawiedliwił i wszelkie zarzuty odparł. Mimo to, nie ma już żadnéj wątpliwości, że gabinet, po tylu natarciach oppozycyi, przynajmniéj w części zmieniony będzie. Rzecz podobna do prawdy, że Ministrowie: wojny, marynarki i skarbu, wystąpią z gabinetu, ale nazwiska ich domniemanych następców nie są jeszcze z pewnością wiadome. Na zmianę gabinetu wywarł największy wpływ P. Emil Girardin, którego dziennik *Presse*, prowadzi najzaciętszą z gabinetem wojnę.

— Kommissya instrukcyjna Izby Parów przesłuchiwała wczoraj przez dwie godziny Jenerała Cubiéres. *Siecle* czyni uwagę, że pomienionemu Jenerałowi ofiarowane było właśnie ministerstwo wojny, i że gdyby wiadome listy jego były dwóma tygodniami późniéj ogłoszone, gabinet byłby musiał kolegę swego stawić przed sąd Parów.

— Na podaną prośbę do Izby Deputowanych w przedmiocie zniesienia pojedynków, Izba odpowiedziała milczeniem i przeszła do porządku dziennego.

— Z Otahiti otrzymano wiadomość, z końca miesiąca stycznia, że Królowa Pomarch powróciła na wyspę Papeiti.

Anglia.

Londyn, 4 maja.

Jeszcze nigdy nie znajdowała się Anglia w tak trudném, jak dzisiaj, położeniu finansowém, a to z rozmaitych powodów. Z jednéj bowiem strony doświadcza braku żywności, z drugiéj zaś wykonywać musi roboty na wielki rozmiar. Prace przy drogach żelaznych wymagają tyle rąk, że przedsiębiercy tychże muszą mieć koniecznie co miesiąc pięć milionów funt. szter.; skąd pochodzi, iż i papiery publiczne i najpewniejsze hypoteki nadzwyczaj staniały. Jednakże żywność sprowadzaną dla Irlandyi potrzeba opłacać złotem, które do Ameryki odpływa; a że i w owym kraju, w skutku znacznych wywozów, żywność podrożała, przeto i fabrykaty angielskie w małéj tam odchodzą ilości. Jeżeli zaś do tego dodamy, że przeszłoroczny zbiór bawełny w Ameryce był bardzo średni, i że taż, lubo o 40 procent podrożała, zaledwie wystarczy na pokrycie potrzeb fabryk angielskich, wypływa stąd naturalny wniosek, iż ten smutny stan rzeczy da się wkrótce uczuć powszechnie. Okoliczności te musiały wywrzeć wpływ szkodliwy na giełdę, spodziewać się jednak należy, że bank angielski potrafi stawić czoło tej burzy.

— Na onegdajszém posiedzeniu Izby Niższéj, toczyły się dalsze rozprawy nad teraźniejszym krytycznym stanem pieniędzy, brak gotówki których coraz dotkliwiéj czuć się daje. Przy końcu posiedzenia przyjęty został projekt ministeryalny względem udzielenia zaliczeń w summie 620,000 f. szt. dla trzech irlandzkich towarzystw kolei żelaznych, pomimo czynionych przeciw niemu zarzutów przez Sir R. Peel.

— Lord Palmerston miał wczoraj wiele znaczącą i nader umiarkowaną mowę o sprawach greckich: spodziewać się zatém należy, że kraj ten niebawem po grożącéj mu burzy odetchnie.

— Dziennik *Daily News* umieszcza następujący list z Rzymu pod d. 10 kwietnia: „Kwestya o zawiązaniu dyplomatycznych stosunkach między Rzymem i Anglią, zdaje się, iż wkrótce zostanie rozstrzygniętą. Poseł angielski w Neapolu, P. Temple, przybył tu wczoraj, i jeśliby miał mieć na celu tylko swoję zabawę, tedy zapewne nie odwlekałby swoich odwiedzin aż do końca świąt Wielkiejnocy, kiedy właśnie w Neapolu zaczynają się uroczystości. Czcigodny P. Temple, i nasz były Poseł w Wiedniu, Sir Gordon, nie zostają tu w nieczynności. Chociaż rzecz ta należała właściwie do naszego pełnomocnika we Florencyi, ale długa obłożna choroba P Hamiltona wymagała udziału innéj urzędowéj osoby. Utorowanie drogi dla angielskiego poselstwa w Rzymie jest dziełem nadzwyczajnéj wagi.“

— Генералъ Смитъ, аливальскій побѣдитель, третьяго дня прибылъ изъ Остъ-Индіи въ Сутамптонъ, гдѣ встрѣченъ былъ при пушечныхъ выстрѣлахъ торжественною депутаціею городскаго совѣта.

— Въ минувшую Субботу, герцогу Веллингтону исполнилось 78 лѣтъ отъ роду.

5 Мая.

Во вчерашнемъ засѣданіи верхняго парламента, утвержденъ былъ комитетомъ билль относительно вспомоществованія ирландскимъ владѣльцамъ земель, по коему будетъ отпущена сумма въ 1½ милліона фунт. стерл. съ платою по ½ проц.. Въ началѣ засѣданія, первый лордъ Адмиралтейства, графъ Ауклендъ объявилъ, что въ послѣднихъ числахъ Іюля, правительство прикажетъ собрать эволюціонную эскадру, въ каналѣ, подъ начальствомъ сэръ Ульяма Паркера, и эскадру на Средиземномъ морѣ.

— Нижняя палата утвердила большинствомъ 63 голосовъ, фабричный билль, по силѣ котораго, находящіеся на фабрикахъ мужчины и женщины могутъ работать по 10 часовъ въ сутки. На томъ же засѣданіи, министръ иностранныхъ дѣлъ объявилъ, что Англія не согласилась на интервенцію въ дѣлахъ Греціи, потому что торговый домъ Эйнара обязался внести проценты съ англійскаго долга.

— Въ Бирмингамѣ знатнѣйшіе банкиры, купцы и фабриканты соберутся сегодня на совѣщаніе о настоящемъ недостаткѣ наличныхъ денегъ, причинившемъ большія бѣдствія. Финансовое затрудненіе, происшедшее на минувшей недѣлѣ, проистекаетъ болѣе отъ неимѣнія кредита, чѣмъ отъ недостатка денегъ. Впрочемъ надѣемся, что изъ Россіи прислано будетъ золото или хлѣбъ, что для насъ одно и то же. Изъ Америки присылаютъ также къ намъ много хлѣба, за который уплачены будутъ деньги, по силѣ заключенныхъ контрактовъ, въ концѣ Іюня или въ началѣ Іюля мѣсяцовъ; до того времени финансовыя дѣла наши придутъ въ лучшее положеніе.

6 Мая.

Во вчерашнемъ засѣданіи верхняго парламента, при преніяхъ по ирландскому билю о бѣдныхъ, министерство испытало неудачу. Начальникъ давно ослабѣвшей ирландской партіи, при минувшемъ вигскомъ министерствѣ, лордъ Монтигль, соединился съ начальникомъ протекціонистовъ, лордомъ Станлеемъ, и общее ихъ вліяніе произвело утвержденіе добавочной статьи, предложенной первымъ, чтобы ирландскій билль о бѣдныхъ не былъ постоянною мѣрою, но только имѣлъ законную силу до 1-му Августа 1848 года. Министры Лансдоунъ, Кланрикардъ и Грей объявили себя рѣшительно противъ сей добавочной статьи, которая однако, будучи поддерживаема лордами Станлеемъ и Брумомъ, была утверждена большинствомъ 63 голосовъ противъ 50.

— Въ сегодняшнемъ засѣданіи верхняго парламента, при дальнѣйшихъ преніяхъ по ирландскому биллю о бѣдныхъ, министерство испытало вторичное пораженіе. Дѣло касалось 11-й статьи билля, опредѣляющей порядокъ раздачи суммъ на отдѣльные округи бѣдныхъ. Лордъ Станлей, поддерживаемый лордомъ Монтиглемъ, сдѣлалъ предложеніе объ уничтоженіи сей статьи, и оно, не смотря на сопротивленіе министровъ, принято было большинствомъ 73 голосовъ противъ 54. Дальнѣйшія совѣщанія отсрочены.

— По увѣренію жур. *M. Chronicle*, и сіе пораженіе не побудитъ еще министровъ къ принятію рѣшительной мѣры; однако въ этомъ министерскомъ журналѣ предсказываютъ, что если обѣщанная къ 10 му числу добавочная статья лорда Станлея — чтобы налоги въ пользу бѣдныхъ взимаемы были не съ владѣльцевъ земель, но съ ихъ арендаторовъ, будетъ принята; то весьма можетъ статья, что парламентъ будетъ распущенъ.

— Jenerał Smith, zwycięzca pod Alival, przybył onegdaj z Indyi Wschodnich do Southampton, gdzie salwą artyllerii powitany został i przez deputacyą rady municypalnéj uroczyście był przyjmowany.

— W ostatnią Sobotę, Xiąże Wellington ukończył lat 78 swego życia.

Dnia 5 maja.

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Wyższéj, przyjęty został w komitecie bil względem wsparcia Irlandzkich właścicieli ziemskich, według którego zaliczone im zostaną 1½ miliona f szt. z procentem 6½. Na początku posiedzenia, Hr Auckland, piérwszy Lord admiralicyi, oświadczył, że przy końcu Lipca rząd zgromadzić każe eskadrę ewolucyjną na kanale, pod dowództwem Sir Williama Parker, i eskadrę na morzu Śródziemném.

— Izba Niższa uchwaliła, większością 63 głosów, bil fabryczny, mocą którego, mężczyzni i kobiety po zakładach fabrycznych tylko dziesięć godzin na dzień pracować mają. Na témże samém posiedzeniu oświadczył Minister spraw zagranicznych, że Anglia nie wystąpi z interwencyą w Grecyi, dom bowiem handlowy Eynard obowiązał się zapłacić procenta od długu angielskiego.

— W Birmingham najznakomitsi bankierowie, kupcy i fabrykanci odbywać dzisiaj mają naradę nad obecnym stanem pieniężnym który ogólne zrządza klęski Z tego powodu jeden z dzienników pisze co następuje: „Kłopoty finansowe, jakie zaszły w tygodniu poprzedzającym, pochodzą raczéj z braku ufności, jak z braku pieniędzy. Zresztą mamy widoki, że Rossya albo nadeszle nam swoje złoto, albo zboże, co na jedno wyniesie. Ameryka dostarcza nam zboża w obfitości; pieniądze jednakże, mające być wysłane do pomienionego kraju, odejdą, według zawarty h kontraktów, dopiéro przy końcu miesiąca czerwca lub na początku lipca; do téj epoki, mamy nadzieję, że interessa finansowe staną na lepszéj stopie.“

Dnia 6 maja.

Na wczorajszém posiedzeniu Izby Wyższéj, przy rozprawach nad irlandzkim bilem o ubogich, ministerstwo doznało klęski Naczelnik dawno zgasłego irlandzkiego stronnictwa pod przeszłém wigowskiem ministerstwem, Lord Monteagle, połączył się z naczelnikiem protekcyonistów, Lordem Stanley, i wspólny ich wpływ spowodował przyjęcie dodatku zaproponowanego przez piérwszego z nich, aby irlandzki bil o ubogich, zamiast pozostać środkiem stałym, tylko do 1 sierpnia 1848 miał moc obowiązującą. Ministrowie Lansdowne, Clanricade i Gray oświadczyli się stanowczo przeciw temu dodatkowi, który jednakże, przez Lorda Stanley i Lorda Brougham poparty, przyjęty został większością głosów 63 przeciw 30.

— Na dzisiejszém posiedzeniu Izby Wyższéj, przy dalszych rozprawach nad tymże irlandzkim bilem o ubogich, ministerstwo poniosło powtórną klęskę. Szło o 11 klauzulę bilu, dotyczącą rozdzielenia wydatków pomiędzy pojedyńcze oddziały okręgów ubogich. Lord Stanley, popierany przez Lorda Monteagle, domagał się wykreślenia téj klauzuli, i ten wniosek, pomimo sprzeciwienia się Ministrów, przyjęty został większością głosów 73 przeciw 54. Dalsze narady odroczono.

— Według twierdzenia dz. *Morning-Chronicle*, i ta klęska nie skłoni jeszcze Ministrów do stanowczego kroku; zapowiada jednak ten ministeryalny dziennik, że jeżeli zapowiedziany na dzień 10 przez Lorda Stanley dodatek, aby podatki na ubogich nie od właścicieli gruntowych, ale od ich dzierżawców były pobierane, będzie przyjęty, bardzo być może, że Parlament rowiązany zostanie.

Германія.

Ганноверъ.

Государственные чины получили слѣдующій Королевскій отвѣтъ на представленіе ихъ о введеніи публичности преній въ ихъ засѣданіяхъ. „Божіею Милостію Мы, Эрнстъ Августъ, Король Ганноверскій и проч. Благороднымъ и любезновѣрнымъ чинамъ наше привѣтствіе. Собственный продолжительный опытъ и

Niemcy.

Hannower.

Stany królestwa otrzymały od Króla następującą odpowiedź na podaną przez siebie prośbę o zaprowadzenie publicznych rozpraw na swych posiedzeniach. „Z Bożéj łaski, My, Ernest August, Król Hannowerski i t. d. i t. d. Szlachetnym, tudzież ukochanym i wiernym Stanom nasze pozdrowienie. Własne długoletnie doświadczenie i ciągłe

постоянныя событія убѣждаютъ насъ въ слѣдующемъ: О пользѣ публичныхъ преній чиновъ или парламентовъ можетъ быть рѣчь только въ такъ называемыхъ конституціонныхъ государствахъ, въ которыхъ народнымъ представителямъ дано существенное участіе въ правленіи, въ которыхъ монархическая власть раздѣлена возложеніемъ на министровъ отвѣтственности предъ чинами, въ которыхъ наконецъ правительственная система зависитъ отъ измѣняющагося большинства въ палатахъ, но это положеніе не соотвѣтствуетъ основнымъ законамъ Германскаго Союза, и не представляетъ, по нашему мнѣнію, ни какого обезпеченія для прочнаго счастія народовъ.—Напротивъ того, эта публичность очевидно несвойственна чинамъ нашего Королевства, которыхъ права, опредѣленныя 57-ю статьею Вѣнскаго окончательнаго акта, отъ 15-го Мая 1820, ограничиваются, при сохраненіи единства высшей государственной власти, содѣйствіемъ въ исполненіи опредѣленныхъ правъ. Ихъ члены не могутъ принимать инструкцій отъ своихъ избирателей, и не отвѣчаютъ имъ за свою дѣятельность въ собраніи чиновъ; имъ, слѣдовательно, не дано свойствъ общаго народнаго представительства, переходящаго за вышеприведенные положительные предѣлы. Излишняя трата времени, неразлучная съ публичными преніями, увеличитъ значительно и безъ всякой истинной пользы большіе расходы, которыми продолжительныя пренія коммиссій и засѣданій и безъ того уже обременяютъ нашихъ подданныхъ. Публичность, могущая съ одной стороны ограничить полезное содѣйствіе членовъ благомыслящихъ и опытныхъ, но менѣе сильныхъ въ дарѣ слова, можетъ быть съ другой стороны пагубно употреблена во зло къ умышленному униженію, подъ защитою неприкосновенности чиновъ, уважаемыхъ званій и лицъ, къ возбужденію недостигаемыхъ желаній, къ уменьшенію неумѣстными требованіями довѣрія къ правительству, къ составленію искусственнаго публичнаго мнѣнія, къ посѣянію въ народѣ сѣмянъ безпокойства и недовольства существующимъ, однимъ словомъ, къ взволнованію и ослѣпленію массы народа. Правда, что правительство можетъ до нѣкоторой степени ослабить сіе зло основательнымъ обличеніемъ заблужденій, но конечно оно не въ состояніи совершенно истребить его въ борьбѣ со страстями.—Наконецъ сія самая публичность будетъ, безъ сомнѣнія, заключать въ себѣ зародышъ тяжкой опасности, угрожающей нашимъ подданнымъ, именно потрясенія и разрушенія законныхъ отношеній, существующихъ между нашимъ правительствомъ и нашими вѣрными чинами.— Въ слѣдствіе сего, зрѣло испытавъ и добросовѣстно взвѣсивъ лежащія на насъ царскія обязанности, мы неизмѣнно рѣшились *никогда* не дозволять публичности засѣданій палатъ нашихъ вѣрныхъ чиновъ.— Сообщая сей отвѣтъ на представленіе чиновъ отъ 14-го Декабря пр. г., мы остаемся къ нимъ расположены, по-прежнему, нашею милостію."

Италія.

Римъ, 23 Апрѣля.

Пій IX, коему церковная область одолжена благодѣтельными преобразованіями, ознаменовалъ 2,700-лѣтнюю годовщину основанія Рима новымъ постановленіемъ: Его Святѣйшество повелѣлъ призвать изъ всѣхъ провинцій церковной области знатнѣйшихъ гражданъ, отъ которыхъ не только будутъ принимаемы совѣты на счетъ лучшаго устройства муниципальныхъ управленій и по другимъ вопросамъ, но которые также будутъ участвовать въ управленіи. Кардиналъ Джицци отправилъ циркуляръ ко всѣмъ легатамъ и делегатамъ съ тѣмъ, чтобы изъ каждой провинціи присланы были именна трехъ кандидатовъ, кои, должны быть избраны изъ числа поземельныхъ владѣльцевъ; изъ этихъ трехъ именъ, правительство изберетъ одно, и кандидатъ будетъ вызванъ въ Римъ въ качествѣ депутата. Соединенные депутаты имѣютъ здѣсь составить нѣкоторый родъ совѣщательныхъ штатовъ.

— Мы узнали очень счастливую новость для легацій. Благодаря дѣятельности нѣсколькихъ гражданскихъ патрулей, они успѣли захватить въ деревняхъ Феррарской легаціи шестдесятъ человѣкъ, составлявшихъ главную основу шаекъ, которыя опустошаютъ съ нѣкотораго времени села Нижней Романіи, грабя магазины, поджигая домы и всюду распространяя ужасъ. Нашли также слѣды другихъ участниковъ, коихъ число простирается до двухъ сотъ. Это грабительство было хитро устроено и могло очень распространиться. Осо-

wypadki przekonywają nas o tém, co następuje: O pożytku publicznych rozpraw Stanów lub Parlamentów może tylko być mowa w tak zwanych monarchiach konstytucyjnych, gdzie reprezentantom narodu dozwolony jest rzeczywisty udział w zarządzie, gdzie władza monarchiczna rozdzielona jest przez włożenie na Ministrów odpowiedzialności przed stanami, i gdzie nareście systemat rządowy zależy od zmieniającéj się większości w Izbach; ale ta forma rządu przeciwi się zasadniczym prawom Związku Niemieckiego, i nie daje, podług naszego zdania, żadnéj rękojmi dla stałego szczęścia narodów. Przeciwnie, takowa jawność rozpraw jest wyraźnie niewłaściwą Stanom naszego Królestwa, których prawa, określone w 57-m artykule ostatecznego aktu Wiedeńskiego z dnia 15 maja 1820 roku, ograniczają się tylko, przy zachowaniu jedności władzy monarchicznéj, dopomaganiem jéj w wykonaniu praw ustanowionych. Członkowie naszych Stanów nie mogą przyjmować instrukcyi od swoich wyborców i nie są odpowiedzialni przed nimi za swoje czynności w zgromadzeniu Stanów; a zatém, nie udzielono im też prerogatyw ogólnéj narodowéj reprezentacyi, którąby wychodziła z wyżéj zakreślonego obrębu. Zbyteczna strata czasu, nieodłączna od rozpraw publicznych, powiększy znacznie i bez żadnéj istotnéj korzyści i tak już niemałe wydatki, któremi długie rozprawy komissyi i posiedzeń obciążają naszych poddanych. Nadto jawność rozpraw, jak może z jednéj strony ograniczyć pożyteczne spółdziałanie członków dobrze myślących i doświadczonych, ale nie zbyt wymównych, tak też z drugiéj, może być równie szkodliwie użytą do umyślnego poniżenia, pod tarczą nietykalności Stanów, czcigodnych powołań i osób, do wzbudzenia niemogących spełnić się życzeń, do zmniejszenia przez niestosowne wymagania ufności ku rządowi, do utworzenia sztucznéj opinii publicznéj, do zasiania w narodzie nasion niepokoju i niezadowolenia z tego co jest, jednem słowem do wzburzenia i omamienia massy narodu. Prawda, że rząd może do pewnego stopnia osłabić wpływ tego złego przez gruntowne wyświecenie błędów, nigdy jednakże nie będzie w stanie zniszczyć go zupełnie w walce z namiętnościami. Nakoniec, sama ta jawność będzie, bez wątpienia, zamykała w sobie zaród wielkiego niebezpieczeństwa, grożącego naszym poddanym, to jest, wstrząśnienia i zniszczenia prawnych stosunków, zachodzących między naszym Rządem i naszemi wiernemi Stanami.— W skutku tego, po dojrzałém doświadczeniu i sumiennem rozważeniu ciążących na nas królewskich obowiązków, niezmiennie postanowiliśmy nie dozwalać *nigdy* jawności posiedzeń Izb wiernych naszych Stanów.— Udzielając tę odpowiedź na petycyą Stanów z dnia 14 grudnia roku zeszłego, zostajemy ku nim, jak zawsze, łaską naszą przychylni."

Włochy.

Rzym, 23 kwietnia.

Pius IX, któremu Państwo Kościelne winne jest już tyle dobroczynnych reform, odznaczył 2,700-letnią rocznicę założenia Rzymu, przypadającą d. 21 kwietnia, nowém postanowieniem: Kazał zwołać ze wszystkich prowincyi Państwa Kościelnego znakomitsze osoby, od których nie tylko zasięgana ma być rada względem lepszéj organizacyi rad municypalnych i innych szczegółowych przedmiotów, ale które także mają mieć udział w ogólnéj administracyi kraju. W skutek tego postanowienia Ojca św., Kardynał Gizzi rozesłał okolnik do wszystkich Legatów i Delegatów, w którym poleca im, aby z każdéj prowincyi wybrali trzech kandydatów, z klassy właścicieli gruntowych, z pomiędzy których, rząd wybierze jednego, a ten powołany zostanie, jako Deputowany, do Rzymu. Połączeni Deputowani wystąpić tu mają jako pewny rodzaj naradzających się Stanów.

— Otrzymaliśmy pomyślną wiadomość dla Legacyi. Dzięki czynności kilku cywilnych patroli, wspieranych przez wojsko, udało się schwytać we wsiach Legacyi Ferrarskiéj 60 osób, które stanowiły główne ognisko band, łupiących od niejakiego czasu wsie Dolnéj Romanii, rabujących magazyny, podpalających domy i wszędy postrach szerzących. Otrzymano także poszlakę innych spólników, w liczbie około 200 osób. Spisek ten był dobrze urządzony i mógł coraz daléj się szerzyć. Szczególne wrażenie sprawiło to, że nie wszyscy z pomiędzy aresztowanych,

бенное впечатлѣніе произвело то, что не всѣ арестованные люди были побуждаемы къ разбойничеству голодомъ и нуждою. Въ числѣ ихъ находились жители пограничныхъ странъ, принадлежащихъ къ Моденскому герцогству и къ венеціянскимъ провинціямъ, подвластнымъ Австріи.

— Въ концѣ Марта мѣсяца, въ числѣ праздношатавшихся людей на улицахъ Рима взятъ былъ карабинерами согбенный старикъ, съ тою цѣлію, чтобы отправить его обратно на родину. Его привели съ полицію, гдѣ онъ сильно протестовалъ противъ отправленія его изъ Рима, и при допросѣ объявилъ слѣдующее: „Я называюсь Доменико *ди Убальдо Гвиди*, родомъ изъ Мондольфо, и пришелъ сюда на дняхъ изъ Фано, чтобъ поговорить съ Папою. Въ молодости я находился въ услуженіи въ одномъ дворянскомъ домѣ. Эта дворянская фамилія обыкновенно жила лѣтомъ на дачѣ близъ города. По дѣламъ службы я пошелъ однажды къ глубокому пруду, куда побѣжалъ за мною и сынокъ моего господина, по имени Джіованни. Мальчикъ съ большимъ удовольствіемъ смотрѣлъ, какъ рыбки плавали въ пруду, и желая поймать нѣкоторыхъ изъ нихъ рукою, поскользнулся и упалъ въ воду, между тѣмъ, какъ я былъ далеко отъ него. Не видя мальчика, я съ безпокойствомъ побѣжалъ на то мѣсто, гдѣ его оставилъ, стремглавъ бросился за нимъ въ прудъ, и такимъ образомъ спасъ его отъ неминуемой смерти. Этотъ Джіованни теперь, по дивнымъ судьбамъ промысла, сдѣлался, какъ я слышалъ, Папою подъ именемъ Пія IX, и вотъ я издалека пришелъ пѣшкомъ въ Римъ, чтобы увидѣть его и поговорить съ нимъ, не воздастъ ли онъ мнѣ бѣдному, дряхлому старику за мою давнюю услугу.“ Полиція тотчасъ донесла объ этомъ Папѣ, который очень хорошо помня вышесказанный случай изъ своего дѣтства, велѣлъ привесть старика въ Квиринальскій дворецъ, гдѣ обласкалъ и щедро наградилъ его. Черезъ нѣсколько дней онъ отправилъ его съ собственноручнымъ письмомъ къ своимъ родственникамъ въ Синигалію, которымъ ассигнована была сумма на пожизненное содержаніе старика и его дочери въ этомъ городѣ.

Неаполь, 21 Апрѣля.

Король приказалъ немедленно исправить дорогу ведущую на вершину Везувія, сверхъ того снабдить инструментами и учебными пособіями метеорологическую обсерваторію, построенную на этой горѣ за домикомъ пустынника. Зданіе обсерваторіи воздвигнуто въ отличномъ вкусѣ.

Испанія.

Мадритъ, 28 Апрѣля.

Во Всеобщей Прусской Газетѣ сообщаютъ слѣдующее письмо изъ Мадрита, отъ 25 го Апрѣля: „Все болѣе и болѣе распространяется мнѣніе, что новый и сильный кризисъ неизбѣженъ. Если правда, что внутреннее спокойствіе страны зависитъ отъ сохраненія согласія между августѣйшими супругами, и отъ власти, которая умѣла бы обуздать партіи, то не льзя скрыть, что Испанія лишена этого обезпеченія. — До отъѣзда Королевы Христины, Король соблюдалъ большую осторожность какъ въ сношеніяхъ своихъ съ Королевою, такъ и относительно публичныхъ дѣлъ. Нѣкоторыя особы, не одобряющія дѣйствій юной Королевы, старались побудить ея супруга къ избранію пути, который непремѣнно причинилъ бы явный разрывъ, и сдѣлалъ бы Короля орудіемъ безсильной партіи. Министерство Начеко поняло необходимость удалить сихъ особъ, тѣмъ болѣе, что ультра-умѣренные, лишившись власти, помышляли соединиться съ этими особами, чтобы содѣйствовать ихъ замысламъ. Дѣйствительно, тѣ изъ особъ, которыя находились на службѣ, были устранены, и въ то же время сообщили Королю условія, на которыхъ Королева соглашается возстановить прежнія сношенія. Но когда Король отвергъ эти условія, Королева повелѣла, чтобы всѣ его вещи, находившіяся до того въ общихъ ихъ комнатахъ, перенесены были въ другіе, которые занималъ прежде герцогъ Монпансьерскій. Въ слѣдствіе этой ли рѣшимости, или въ слѣдствіе коварныхъ совѣтовъ, Король просилъ аудіенціи у Королевы; они объяснились, и вчера, когда Королева поѣхала въ Церковь Аточской Божіей Матери, Король опять сидѣлъ въ одномъ экипажѣ съ своею супругою, но не подлѣ нея, зmuszeni byli do tych rozbojów przez głód i niedostatek. W liczbie téj znajdują się także mieszkańcy krain pogranicznych, należących do Xięstwa Modeny i prowincyi Wenecko-Austryackich.

— Pomiędzy włóczącemi się po ulicach Rzymu próżniakami, aresztowała niedawno policya zgrzybiałego, kijem podpierającego się starca, w celu wysłania go ze stolicy do miejsca rodzinnego. Po przyprowadzeniu go do biura policyi, oświadczył co następuje: „Nazywam się *Domenico di Ubaldo Guidi*, jestem rodem z Mondolfo, i przybyłem tu przed kilku dniami z Fano, w celu mówienia z Papieżem. W młodości mojéj służyłem u pewnéj szlacheckiéj familii. Ta familia zwykła była latem mieszkać w domu wiejskim za miastem. Razu jednego, za interessem służbowym udałem się do głębokiego, bagnistego strumienia, dokąd przybiegał za mną wesoło synek mego pana, Jaś (Giovanni). Chłopczyna z radością przypatrywał się małym rybkom na dnie wody, zaczął pluskać ręką po wodzie, chcąc je złapać, a w tém pośliznął się i wpadł do wody, gdy ja jeszcze byłem daleko. Nie widząc chłopczyny, przybiegłem strwożony na miejsce, gdziem był go zostawił, i ujrzałem go blizkim utonięcia; rzuciłem się więc natychmiast do wody, wydobyłem go na brzeg i tym sposobem ocaliłem mu życie. Ten Jaś, za cudownem zrządzeniem Opatrzności, jest dziś, jak słyszałem, Papieżem Piusem IX, aby więc widzieć go i z nim mówić przybyłem z tak daleka pieszo do Rzymu, w nadziei, iż mnie biednemu, przy schyłku życia mego, za ów czyn wynagrodzić zechce.“ Policya doniosła natychmiast o tém Papieżowi, który wypadek ten z młodości swojéj bardzo dobrze sobie przypomniał, i wezwawszy przed tygodniem do siebie owego staruszka, naprzód przyjął go najuprzemiéj i hojnie obdarzył, a następnie wysłał go z listem do krewnych swoich w Sinigalii, przeznaczając dożywotni fundusz na przyzwoite utrzymanie jego i córki jego w tém mieście.

Neapol, 21 kwietnia.

Król kazał natychmiast naprawiać drogę wiodącą do szczytu Wezuwiusza, tudzież polecił zaopatrzyć w instrumenta i xiążki *obserwatoryum meteorologiczne*, wzniesione za pustelnią. Budowa tego gmachu jest równie wytworna jak okazała.

Hiszpania.

Madryt, 28 kwietnia

W *Pruskiéj Allgemeine-Zeitung* czytamy następujący list z Madrytu pod d. 25 kwietnia: „Coraz bardziéj szerzy się tu przekonanie, że nowe i gwałtowne przesilenie musi koniecznie niezadługo nastąpić. Jeśli prawdą jest, że wewnętrzny pokój kraju zależy od utrzymania dobrego porozumienia między królewską parą, jako też od silnéj władzy, którąby umiała utrzymać w karbach stronnictwa, tedy nie możemy zataić, że Hiszpania pozbawioną jest właśnie obu tych zbawiennych rękojmi. Do wyjazdu Królowéj Krystyny, Król postępował nader ostróżnie, tak co do swoich stosunków z Królową, jako też i co do spraw publicznych. Tymczasem niektóre osoby, nie pochwalające czynności młodéj Królowéj, starały się nakłonić Króla do obrania drogi, któraby musiała koniecznie doprowadzić w końcu do otwartego zerwania, i uczyniła Króla narzędziem fakcyi stronniczych. Ministeryum P. Pacheco pojęło nieodbitą potrzebę usunięcia podobnych doradzców, zwłaszcza, że ultra-moderadzi, pozbawieni władzy, zamyślali połączyć się z nimi dla dopomagania ich celom. Jakoż ci z pomiędzy nich, którzy zostawali na służbie u dworu, zostali natychmiast usunięci, i w tymże czasie podano Królowi warunki, na których Królowa zgadzała się przywrócić dawne dobre porozumienie; kiedy zaś Król je odrzucił, Królowa wydała rozkaz, ażeby wszystkie sprzęty jego, znajdujące się dotąd we wspólnych ich apartamentach, przeniesione zostały do innych, które Xiąże Montpensier zajmował. Nie wiadomo, czy w skutek tego rozkazu, czyli też z innych jakich powodów, Król prosił w tych dniach o posłuchanie u Królowéj, po którém wczoraj, gdy Królowa udawała się do kościoła Matki Boskiéj w Atocha, Król znowu siedział w jednym pojeździe ze swoją małżonką, tylko że nie obok niéj, jak dawnéj, ale na przedniéj ławce, obok swojéj siostry.“

какъ прежде, а на передней скамьѣ, подлѣ своей сестры."

— Редакція *Morning-Chronicle* получила изъ Мадрида письмо, въ которомъ сообщаютъ за достовѣрное, что Королева Изабелла беременна.

— Правительство получило вчера вечеромъ извѣстіе, что португальская Королева, 22-го числа с. м., согласилась принять условія, предложенныя ей англійскимъ посланникомъ, для заключенія конвенціи съ инсургентами. Эти условія состоятъ въ отмѣнѣ всѣхъ распоряженій, сдѣланныхъ министерствомъ Сальданьи, въ объявленіи неограниченнаго всепрощенія и въ созваніи новыхъ Кортесовъ. Баронъ Рандюфъ и кавалеръ Баярдъ выѣхали изъ Лиссабона въ Опорто, чтобы согласиться въ подробностяхъ съ тамошнею юнтою, которая одобрила эти условія. (См. Португалія).

— Вмѣстѣ съ симъ португальская Королева увѣдомила здѣшнее правительство, что она отвергаетъ посредничество, предложенное послѣднимъ, и не допуститъ, чтобы испанскія войска переходили чрезъ португальскую границу. Испанское правительство нашлось такимъ образомъ въ критическомъ положеніи; тѣ, кои должны были покориться испанскому оружію, нынѣ какъ побѣдители, получивъ кормило правленія въ Португаліи, постараются, вѣрно, дать почувствовать нашему правительству свое нерасположеніе.

— Отправлены повелѣнія, чтобы были пріостановлены движенія нашихъ войскъ къ португальской границѣ.

— Гоньба курьеровъ между Мадритомъ, Парижемъ и Лондономъ, нынѣ весьма часта.

— Извѣстія изъ Каталоніи снова приняли внезапно грозный характеръ. По письмамъ съ границы отъ 23-го числа, полученнымъ здѣсь сегодня, Тристани, пропадавшій нѣкоторое время, снова появился на военномъ театрѣ, дѣйствуя рѣшительнѣе и насильственнѣе, чѣмъ когда либо. Онъ приказалъ разстрѣлять секретаря Ардевальскаго городскаго совѣта, и то единственно за то, что онъ выразилъ свое мнѣніе о непріятностяхъ, причиняемыхъ карлистскими шайками горнымъ жителямъ. Шайки эти сосредоточиваются въ окрестностяхъ Вича. Нельзя сомнѣваться, что прежніе предводители опять прибыли въ Испанію, и что у Карлистовъ снова появились деньги. Деньги служатъ тамъ значительнымъ барометромъ: если Карлисты имѣютъ деньги, это доказываетъ, что предпріятіе ихъ укрѣпляется въ своемъ основаніи. Теперь уже обнаруживается тѣсная связь событій: происшествія въ Мадритѣ, и начатыя тамъ интриги возбудили новыя надежды въ Карлистахъ.

— Изъ Барселоны отъ 26-го числа сообщаютъ, что на канунѣ того дня произошла схватка между сотнею чел. Монтемолинистовъ и отрядомъ карлистскихъ войскъ, близъ Сальсоны; 12 мятежниковъ пало на полѣ схватки или потонуло, остальные разсѣялись. Другая карлистская шайка была разбита при Сардаласѣ; слишкомъ десять чел. плѣнниковъ отвел въ Бергу.

Португалія.

Лиссабонъ, 27 Апрѣля.

Королева, принявъ посредничество Англіи въ дѣлахъ съ мятежниками, образовала новый кабинетъ, назначивъ министрами слѣдующихъ лицъ: министромъ иностранныхъ дѣлъ г-на Баяра; юстиціи г-на Лейтао; внутреннихъ дѣлъ г-на Проэнса; финансовъ и флота г-на Тахоля и военнымъ барона да Понте да Бамъ. Принятыя условія отправлены къ генералу Са да Бандеира, который угрожалъ бомбардированіемъ Лиссабону, но онъ возвратилъ ихъ, потому поводу, что зависитъ отъ юнты въ Порто и что переговоры должно вести съ нею.

— Redakcya gazety *Morning-Chronicle* otrzymała z Madrytu list, w którym donoszą za rzecz najpewniejszą, że Królowa Izabella jest przy nadziei.

— Rząd otrzymał wczoraj wiadomość z Lizbony, że Królowa Portugalska w d. 22 b. m. skłoniła się do przyjęcia warunków, jakie jéj podał Poseł angielski we względzie umowy z powstańcami zawrzeć się mającéj. Warunki te są: odwołanie wszystkich rozporządzeń wydanych przez ministerstwo Saldanhy, ogłoszenie nieograniczonéj amnestyi i zwołanie nowych Kortezów. Baron Renduffe i Kawaler Bayard, udali się z Lizbony do Oporto, w celu ułożenia się o dalsze środki z Juntą, która na owe warunki przystać miała. (Ob. Portugalia).

— Królowa Portugalska zawiadomiła jednocześnie rząd tutejszy, że nie przyjmuje proponowanego przezeń pośrednictwa, i że nie zezwoli, aby wojska hiszpańskie przekroczyły granicę portugalską. Rząd hiszpański w krytycznem z tego powodu zostaje położeniu; ci albowiem, co mieli być orężem hiszpańskim pokonani, zostawszy teraz zwycięzcami i owładnąwszy ster rządu w Portugalii, nie opuszczą zapewne sposobności, aby się pomścić nad nim za ten dowód złych ku nim chęci.

— Wysłano rozkazy, aby wstrzymać pochód wojsk naszych ku granicy Portugalii.

— Bieg gońców pomiędzy Madrytem, Paryżem i Londynem, jest teraz bardzo ożywiony.

— Wiadomości z Katalonii przybrały równie nagle jak niespodzianie groźniejszy charakter. Według listów od granicy hiszpańskiéj z d. 23 kwietnia, nadeszłych do Paryża d. 27, Tristany, o którym donoszono, że znikł bez wieści, teraz wystąpił znowu na scenę, i to śmieléj i gwałtowniéj niż kiedy. Niedawno kazał rozstrzelać Sekretarza rady municypalnéj z Ardeval, i to jedynie za to, że tenże głośno wynurzał swoje ubolewanie z powodu nieprzyjemności, jakie mieszkańcom gór zrządzają bandy Karlistowskie. Bandy te zamierzają skoncentrować się w okolicy m. Vich. Nie ulega wątpliwości, że do Hiszpanii przybyli znowu nowi dowódzcy, Jenerałowie Karlistowscy, i że pomiędzy Karlistami są znowu pieniądze w obiegu. Pieniądze te są tam wiele znaczącym barometrem; jeżeli je mają Karliści, to dowodzi, że ich przedsięwzięcie w podstawie swojéj zostało wzmocnione. Świeże wypadki w Madrycie i knowane tamże intrygi natchnęły Karlistów nową nadzieją; jaki ztąd wyniknie skutek, wkrótce zobaczemy.

— Z Barcelony piszą pod d. 26: Wczoraj zaszła potyczka pomiędzy stu Montemolistami a oddziałem wojska rządowego pod Basellą, blizko Solsony; 12 powstańców poległo lub utonęło; reszta poszła w rozsypkę. Inna banda Karlistowska pobitą została pod Sardanolas; kilkunastu jeńców przyprowadzono do Berga.

Portugalia.

Lizbona, 27 kwietnia.

Królowa przyjęła pośrednictwo Anglii w sprawie z powstańcami, i mianowała nowy gabinet, złożony z następujących osób: P. Bayard, Ministra spraw zagranicznych; P. Leitao, sprawiedliwości; Proense, spraw wewnętrznych; Tojal, skarbu i marynarki, i Barona da Ponte da Baru, wojny. Warunki pojednania przesłane zostały Jenerałowi Sa-da-Bandeira, który zagrażał bombardowaniem Lizbony. Ten jednakże odesłał je na powrót z uwagą, że jest pod rozkazami junty w Oporto, i że z nią traktować należy.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Гликсберга—Печ. позвол. 16-го Мая 1847 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ*.